Bréfa- og málasafn Benedikts Sveinssonar, fyrri hluti

Bjarni Benediktsson – Benedikt Sveinsson – Handrit að dæmisögum frá Kína

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Benediktarskjöl
Askja 5-13, Örk 2

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

~~Dýratemparinn~~

Veiðimaðurinn.

Tsin Fung Fú er nafni mjög

Einfaldur maður í ríkinu Chin [iðkaði ~~spekið~~ bardaga við ligrisdýr. Síðar ákvað hann þó að hætta að stunda þetta og gerast herramaður. Nokkru síðar hittist svo á, að hann fór inn í óbyggðir. og rakst þar á fjölda fólks, sem var að eltast við ligrisdýr. Dýrið hafði komið sér mjög vel fyrir á klettasillu nokkuri, þar sem það bauð óvinum sínum byrginn. Þegar fólkið sá Fung Fú, ~~þá~~ fagnaði það mjög komu hans. Hann steig þá niður úr vagni sínum, og bjó sig til að ráðast á dýrið. Lýðurinn fagnaði þessu mjög, en herramennirnir ~~fóru~~ gerðu gys að honum.

~~[Seint verður hlébarðinn flekkaður!~~

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

til að sækjast eftir auði og upphefð, til sorgar og smánar fyrir heiðarlega aðstandendur. -

11

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Bls. 69.

Hann elti sólina.

Gortari, ~~nokkur~~ sem hafði of háar hugmyndir um sjálfan sig, hugfist elta sólargeislana. Er hann kom til hinna blómlegu vesturhérada, var dagur af kveldi kominn, og hann var farið af þyrsta.

Þá lagði hann leið sína til fljótanna ~~Huang~~ Hvong og ~~Wei~~ Uei, en í þeim var ekki nægilegt vatn til þess, að slökkva þorsta hans.

Hann vissi að nokkur norðar var allstórt vatn, og nú fór hann að leita ~~að þvi~~ þess. Á leiðinni þang-að dó hann úr þorsta.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Cls. 70

Konungleg gjöf.

Einu sinni fyir langa löngu bjó í Sung-riki bóndi, sem gekk í föðraðum kampklæði allan veturinn. Þá er vora tók, fór hann ~~að baða sig í sólinni~~ í sólbað án þess að hafa hugmynd um almenn lífsþægindi svo sem stóran iðnaðinn, góð herbergi, loðfeldi og silkiþatnað.

„Það er ákaflega þægilegt að ~~baða sig í sólinni~~ vera í sólbaði," sagði bóndinn við konu sína, „það er enn þægilegra en nokkurn grunar. Samanlega mun ég fá ríkuleg laun, ef ~~eg gef~~ eg gefi konunginum sólina."

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Cls. 71

Mórberjalaufit.

Konungurinn í Sung-héradi réð eitt sinn til sín mann, er átti að búa til mórberjalauf úr gimsteini.

Eftir þrjú ár var verkinn lokið, og tilbúna laufið var svo líkt mórberjalaufi, að væri það á meðal þeirra, var það ópekkjanlegt frá þeim. Eftir þetta varð maðurinn rómaður um allt ríkið vegna snilli sinnar.

Þegar ~~Lieh~~ Lie Tsü heyrði þetta sagði hann: „Ef það tæki náttúruna þrjú ár að búa til eitt mórberjalauf, ~~myndi þá ekki fá frá hala sér af slíku skrauti geta skýtt hinum fagra kaufkóngur?~~ mundi fátt um slíkt skraut í hennar riki.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

bls. 82

„Við hirðina notaði ~~ég~~ þrjá spegla", sagði Keisarinn. „Einn úr bronsi. Við hann lagaði ~~ég~~ klæði mín. Annar speglill minn var sagan. Hér hennar ~~[illegible]~~ aðstoð rýlti ~~ég~~ miðpellur á niðverandi stjórnarfari. Þriðji speglill minn var Lei Tseng. Hann ~~sýndi mér~~ sýndi mjér sjálfan mig eins og ~~ég~~ var. Nú hef ~~ég~~ mist bezta speglinn minn."

[Raflinn hér að ofan klemur inn í útskýringu á bls. 82.]

1) Í Kína þótti alls ómögulegt að „Sonur Himinsins" fylgdi við jarðarför.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Hann seldi móður sína.

Maður frá Kína seldi móður sína, en sagði þó við kaupandann það, er hér fer á eftir:

„Móðir mín er mín aldurhnigin. Gefið henni góðan mat og látið hana ekki þola neinu harðræði."

Þessi maður er einn af þeim, sem sýna svo litinn guðaugnaráð mitt í hrópandi rangsleitni.

Himinninn og risinn.

Dverginn spurði risann, hvað langt var til himinsins.

„Það veit ég ekki," svaraði risinn auðmjúkur.

„Hversvegna?" sagði dverginn. „Þú erfnar himninum en ég. Maður hlýtur að spyrja þá sem hafa aðstöðu til að svara."

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

8)

55-1.

~~D.~~ Drekking.

Maður ~~einn~~, sem var at fara yfir ~~eitt~~ á, fól eftir ~~sín~~ ~~eitthvað~~ mann sem var í þann veginn at kæfa gráandi barni í vatnit, en þegar spurt var, hvernig á þessi stóti, ~~um ástæðurnar til þess~~, svarati maðurinn, at ~~hann~~ þetta mundi ~~óhapp~~, því at faðir barnsins hefði verit ~~svo~~ ágætur sundmaður.

Þó faðirinn ~~so~~ syndi vel, hvernig má þá ætlast til þess, at smurinn geri ~~slíkt samt~~ slíkt ein ofriga.

Bjallan bjáfurinn.

~~Þegar~~ Eftir at Fang-húsit hafti ~~hrapat~~ hrunið, kom innbrotsþjáfur og stal bjöllunni ~~fjá~~ hussins. Hann lagði hana á ball sín og hljóp af stað. Bjallan hringdi þá sem á ákafast, og þar sem maðurinn óttaðist, at hljómur hennar kynni at heyrast og koma upp um hann, flýtti hann sér at troða upp í eyrun.

Þat var ekki ástæðulaust ~~fyrir hann~~ at óttast, at hljómur bjöllunnar heyrðist, en ~~hver~~ hversu heimskulegt ~~var~~ þat ella at deyfa eðans hljómin í sínum eigin eyrum?!

Sæl!

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Svölurit.

~~Heimspeki svalanna~~

Fáeinar ~~Nokkrar~~ svölur deildu um fræðilegt horn ~~í falk herbergi~~ undir þaki. ~~notekru~~ ~~þar vildu þar lifa með og hjúfra sig met~~ Þar ákváðu þær at lifa í frið og eyngi og hjúfra sig met ungum sínum. Allt í einu kviknaði í reykjapunum og eldtungurnar ~~breiddu~~ ~~flöktu~~ sleiktu um falk bisana.

En ~~svölurnar~~ fáeinir hinna ~~ung~~ yfirvofandi hætta ~~v~~ leiddu svölurnar sér hvergi breytta. — Hvers vegna? — Þær lifðu í paradís heimskunnar.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

53. — 1.

Eftir höfðinu dansa limirnir.

„Einvaldinn", sagði Konfúsius, „er sem bilar, en fjöðrin er vatnið, sem fylgir honum. Í ferstrendum bilar hefur vatnið vald á strenda lögum, en í sívölum bilar hefur það sívala lögun. Hvað það, sem einvaldinn gerir, sér til ánægju, verður ávallt skemmtun þegna hans.

Einvaldinn sem fiskurinn.

„Shang", sagði Konfúsius við Sia, „Gefur fiskur sagt mér hvernig er háttað valdi einvaldsherrans yfir fiðrinu?"

„Er vatnsins gefur fiskurinn ekki hfað", svaraði Sia, „en vatnið afbur á móti; heldur áfram að vera vatn án fiskanna."

„Já veizt þetta Shang", sagði meistarinn.

---

yfirreglarmála forskumatur fyrir lengsta orða enskur: smiles

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Ginsteinn hafnar.

Einn sinni bjó maður í Chiu (Tsiu); Hann ~~Sem~~ réðst til at selja ginsteinum sinn í Chêng (Tseng). Hann ~~lét setti~~ ginsteinin í öskjur, sem gerðar voru úr hinum dýrasta viði; ~~sem greypt var dýrindis steinum og skreyttar rubinum~~ skreyttar ~~fögrum fjöl lit~~ margbreytum fjötrum, og greyptar rúbinum og öðrum ~~fögrum~~ dýrum steinum.

Vitskiptavinur hans í Chông (Tsong) keypti kassann, en endursendi sjálfan ginsteininn.

~~Þessi maður var leitandi í at ~~er~~ láta falca umbúðirnar fram yfir innihaldið.~~

Þannig sem fagrar umbúðir oftast selna fram yfir dýrmæt innihald

Snii:

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

~~The~~ 52. – 1.

~~Hlutverk menndunar.~~

Takist gull frá Róm ~~Úr~~ Vír og lín frá Stór Stre, og ~~látit slá~~ fáið vopnasmiðnir í Þýzkl til at slá yðlur sverð.

~~Ostlerpt og ófágat getur~~

Metan vopnit er ~~ósleipt~~ óhvatt og ófágat, lítur þat ellki á neitt. En ef hit mjsmiðaða sverð er fyrst ~~sleipt~~ hvatt á hverfisteini og síðan fágat á ýtrum fínni, nú ~~steini~~ þá stendr ekkert hvígg þess ~~eta~~ stungur.

Þetta sýnir hversu ~~þýðingar~~ stóru mikill ~~er~~ munur er at á ~~sleiptu og ósleiptu~~ beittu. Nú á sínum vita allir vel, hvernig þeir ~~hefit getu~~ eiga at brýna sverð, en þó ~~skortir~~ undarlegt sé, þá sjá þeir ellki allsaf nauðsyn þess at búta til svaraneli at fræt ~~gagnvart~~ vís sjálfum sig ~~sér~~. – Sverðin ~~sleipa~~ hvetja menn ~~mót~~ á hverfisteini, en ~~Menndunin, er~~ ~~Mt menndunnar sleipa menn sinn ligir huga~~ steini, en með menndun ~~sinn~~ hvessa þeir ~~ligir~~ huga sinn.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

51.—1.

Rímið meglast.

Hertoginn af Chin gifti dóttur sína ~~til~~ ríkiserfingjanum í Chin til at verða ~~asamt~~ í ~~höfðu veit valda~~ ~~Meðal~~ fylgdarliði brúðarinnar ~~voru~~ voru valdar sjólu meyjar, ~~sem klæddar voru í sama~~ ~~eins kjólum~~. Klæddar skraudleg um búningum. Þegar brúðfarin kom til Chin, ~~fá bindisk athygli~~ ~~og aðdáun~~ ásjónu ~~fólksins svo mjög at þessum~~ ~~ungu skullanum, at fant~~ fá hinar hin þessar ungu stúlkur svo mikla aðdáun og ásjónu, at athyglin bindisk þá sjálfri brúðurinni.

Fyrir hana var þetta þvi ekki hæpilegt, en vel fallit til at ~~undrega~~ afla ~~hjónusbomeyjunum~~ ráðahags.

Hvorsveggja nautsynlegt.

„Bogrinn minn er svo góður, at ~~orfar~~ örva þarf ekki mat," sagði maðr einn.

„Þvörnar mínar eru svo öflugar, at þar getr fullnægt hlutverki sínu bogalaust," sagði annar. ~~maðr.~~

Þegar á leiðir, hinn þægi bogmaðr, hegði þetta, sagði hann: „Hvernig er hægt at skjóta ör án boga, eða at hafa ~~mat~~ skólspónnin án ~~orfa~~ örvar."

Síðan var báðum þessum mönnum sagt at minna samann, að frangangi skolfinninnar.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

50. — 1.

Tvíræt mál

„Er nokkuð gagn að í því að vera málugur?" spurði Tsú Hsin. „Froskar og salamandrar kvaka," svaraði Mó á Tsú „og flugurnar suða dag og nótt, þar til tungur þeirra hrjúfast af þorsta — og þó er þess ekki hafa nokkurn á hreyfanda. — En þegar hanninn gala tí á þú réttu augnablikinu á morgnana, þá fer allt á kreik. — Til hvers er af mikil mælgi?

Allt er undir því komið, at ontin sei í sinna tálund."

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

49. – 1. Gar

Drekka-vinurinn.

Tsú Kao, ~~sem var~~ kerlagi af Shê, var svo kurteis og ástúðlegur, at í bít hans var öll skreytt ábskornum drekum og drekamynstrum.

Einn rauðvarnlegi dreki á í himninum fræðir um permanu áhuga hans og ákvað, at heimsækja hann. Þegar hann hafði svæfst nítur frá skýjunum, þá ~~nam hann staðar~~ nam hann staðar nit hjá drekavinarins, ~~nit hjá~~ í hvílu hann höfuð sitt á glugga kistunni, og veifati Shêli ~~sínum~~ sporðinum yfir glugganum.

Þegar drekka-vinurinn sá þetta lá nit, at hann misti vitið af ótta og ~~tók flótta~~ flýði, sem ~~mest hann mátti~~ fæturtogaði.

Þessa sýnir, at þat sem ~~hann~~ áhugi hans bindist at, var ekki drekinn, heldur eftir líkingin.

~~Fini.~~

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

2 49 (~~Arangurslaus bít~~)

~~Ur~~ Til einskis at bíta.

Jarðyrkjumaður í Sung-ríkinu, sá kanínu ~~ólanpa~~ á hlaupum rekast á trjábút á akri sínum. Varðlings dýrið hálsbrotnaði. hætti að plagga

Maðurinn ~~lagði fór frá sér plógnum~~ og beið við trjábútinn í þeirri von, at eins mundi fara fyri fleiri kanínur.

Eftir hendlat hann fleir kanínur á sama hátt, en í stað þess gerði hann sjálfan sig at athlægi.

sni!

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

48. — 1.

Sjálfsmorðsögn.

Einu sinni í fyrndinni bjó spjótasmiður í Tsin-landi; hann einnig bjó til brynjur. Hann hrósaði brynjunum sínum fyrir þat, hversu fráleitt væri at vopn biti á þar, en samstundis lýsti hann því yfir, at ekkert þat væri til, sem spjótin hans gerðu ekki í gegnum.

Einu sinni var hann spurður, hvernig fara mundi, ef spjótum hans væri beitt gegn hans eigin brynjum.

Hann gat engu svarat.

Ó þarft er at taka fram, at brynjurnar, sem ekkert vann á og spjótin, sem unnu á öllu — áttu ekki saman!

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

46.-1.

Vandur á sjálfstrausti

Einu sinni bjó maður ~~einn~~ nokkur í Chang.
Hann ~~langaði~~ gekk á stígnum
á og sér.
til kaupa sér ~~skó~~,
og hélt þú mál af fáum ~~einum~~ unum.
En svo þegar hann fór til borgarinnar, gleymdi hann malnum heima. Þegar biðar maðurinn sýndi honum skjuðin, þá sagði hann afsakandi: „Ég gleymdi heima malnum af fáunum á mér, svo ég verð að fara heim svo ~~vasl~~ vasl!" Þegar hann kom til baka var búið að loka búðinni, svo að vesalings maðurinn varð að fara sú búinn.

~~Þá lét~~ Einhver spurði hann fyrir hvers vegna hann hefði ekki mátað skjuðin á ~~sig~~ sér.

„O, ég vildi svo miklu heldur vera malut, en að þurfa að tala nokkra orð í sjálfan mig."

Snii!

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

48. – 1.

Rottur í veggjum.

„Hefur þú nokkurntíma hugsað á ~~Menn, sem eru~~ smíði, vera at byggja hof ~~fyrir~~ Kwong Tsung þorps-guð?" sagði Kwang Chung við Duke hertoga Huan: „Þar er plástur úti, og þau eru gisið múrum. Síðan koma rottunar og grafa holur í ~~veggina~~ ~~múrana~~ ~~og bygga~~ veggina og ~~byggja~~ ~~þar hreiður sín~~ hreiðra þar um sig. — Ef menn vori at hrekja þar á burt með eldi, þá gæti þat orðit til þess at brenn brunnu, en ella er hætt til at fela þar með vatnsflótti fela í sér ~~hættuna~~ þá hætta, at ratnist kunni at grafa sig undan veggjunum at þeir hrynji.

Þetta er ~~ástæðan til~~ orsök þess, at svo illa gengur at losna við rottur úr veggjum musteranna.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

45 — 1.

Þú er hríat, sem oft er endurtekið.

Tang Hung, sem var flustur sem gisl til Han Tan, sagði við ~~Þ~~ konungurinn af Wei: „Leyfum svo, að matur ~~einn~~ flyðti yður þá fregn, að tigrisdýr væri í inni í borginni, mundut þér halda þat hrían legt?"

„Nei", svaraði konungurinn.

„En ef tvein mönnum bæri saman ~~tvær menn sögðu ósnúnt hvort annars~~ um festa?"

„Eg mundi ætíð sem áður efast um þat."

„Eg ef þrir menn flyðtu yður þessa sömu fregn?"

„Þá mundi ég halda hana hrían leya".

„Einmitt. Ganga má ~~ekki~~ ~~af~~ því vísu, ~~at~~ tigrisdýr aldrei ~~þat er þó ólíkt, at~~ ~~aldrei~~ muni ~~tigrisdýr~~ reika um ~~got~~ þessa borg, og þó getur tógusögn þriggja manna fengit ~~þólksar~~ til, at trúa ~~slíku~~ því, at tigrisdýr sé þar.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

44. — 1.

Dómurinn, sem drepur sjálfan sig.

Til er orma Segund, ~~af ormum~~, sem hefur tvo munna, einn á hvorum enda, og munnarnir bíta hvor annan. Þegar þeir hafa bátir sorlt í vitur legnimi, þá fersl ormurinn.

Allir þeir stjórnmálamenn, sem forna orðjunni fjötar sinnar fyrir innbyrtis deilur eru ~~á sömu Segundar~~ á ská við þessi ~~[redacted]~~ kvikindi.

~~The world is too strong for the individual.~~

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

„Þorskur fyrst land," þá snéri hann sér til borðferðar.

„Hvat," hrópaði hertoginn, „láttu mig heyra, hvat þú hefur at segja."

„Já, en ég ~~hef ekki hug til~~ leik mér ekki að því at segja lif mitt í hætti."

„Sleppum þú, ég hvet þig til at ~~halda áfram~~ segja meira."

„Jæja, ~~þá fekkist stóran þorsk~~ hugsit þér yðr stóran þorsk. Metan hann er í sjónum, þá ~~verður~~ fær hvorki ~~eta~~ né ongillinn grandar honum eu ~~z~~ ef honum ~~einasinna~~ skolar á land, þá ~~f~~ verður hann náðunum at bráð. — Tsi er sjónin þinn. Metan þú ~~hefur~~ ~~á~~ Tsi ~~er fill~~, hvat hefurtu þá at gera Tsie. ~~Ef Tsi~~ Ef þú Eu ef þú missir Tsi, þá er Asela þér gagnslausk, jafnvel þótt ~~tu~~ byggingar hennar gnæfðu mót himni.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Þorskur á þurru landi.

Þegar Tsing Kuo hertogi var á því kominn ~~hugðist~~ ~~fá at~~ at láta byggja borgina Hsieh, þá ráðlagði Maoji honum að hætta við þá fyrirætlun. Þetta gekk svo langt, að hann neyddist til að segja einkaritara sínum ~~fyrir~~ ~~skipun um~~ ~~at~~ ~~gefa ekki lost~~ ~~í neinum viðtölum~~ ~~at engri viðtöl gætu þeir veitt~~ at hann veitti engum viðtal um þetta efni. Þráð fyrir þetta bar einn af hirðmönnum innfæddu í Tsí mjög á kaf um viðtal. Hann lofaði einæsemd, at hann skyldi ekki segja ~~nema~~ ~~nein~~ ~~er~~ nema aðeins þrjú orð ~~og lagði líf sitt við, ef~~ ~~bað at~~ og kvað, ~~sagði at sig~~ ~~mætti~~ sig brenna lifandi, ef hann brygðist ~~á~~ ~~af~~ þessu heiti.

Af engum þessum ~~ákveðnum loforði~~ loforði, ~~heitstrengingu~~, veitti hertogiinn honum viðtalið.

Gestinum gekk hratt inn og strax og hann hafði sagt þessi þrjú orð ~~stóð~~

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

„Annars ~~Rauna~~ sé ég ekki," bætti hún við, ~~hún~~ „hvers vegna þú ætlar að vera að láta þat hrella ykkur."
Á svo mælti ~~fóru~~ dóttur Lallar fjóra flærnar á sæti um Lat nora sig á sviðinu eftir bezta getu. Þetta ~~var~~ gekk svo narri ~~sviðinu~~ því, at þat horfði svo mjög, at eigandi þess hætti við ~~at~~ at slátra því."

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

42. — 1.

Hvernig Páll Ó. kenndi.

~~Þeim, sem~~ Páll Ó. kenndi þeim, sem honum var ~~kenndi hann~~ ~~líkast~~ illa vit, einkenni at þekkja vethlaupa hesta. En einum sinnum kenndi hann at þekkja einkenni ~~góðu hesta~~ brúkunarhrossa. — Vethlaupa hestar eru ~~ato~~ ~~mjög~~ sjaldgæfir, og því líkt ~~á þau~~ ~~dagl~~ at gæta á verzlun met þá. En eftir á mót eru ~~venjulegir hestar~~ brúkunarhrossa daglegt verzlunarvara og þesspegna gróða vegna fyrir kaupmannin at þekkja einkenni þeirra.

(2) Flærnar þrjár, sem rífust.

Þrjár flær áttu í orta sinni. Fyrsta fló spurði um orskóls deilunar, og svörun þar allar einum rómi:

„Vit ~~deilum um~~ einum at keppum um beztu blettina ~~á svínum~~ á svínum."

„Oddisl þit ekki" spurði vinflá þeira, ~~Dag~~ Dag hinar mikla fórn færingar nefgrins, þegar svínin verður slátrat og er skorið yfir þeim og þau drepin?"

Einkaskalasafn Þórna Benediktsonar © Bókarsafnið á Þjóðskjalasafni

sleinsbrak"

Eigandinn mótgatist stórlega af þessari berorðu

~~Mjög stórlega mótgantur yfir þessari berorðu gagnrýni~~ og hrópar: ~~eigandinn:~~ „Þetta er þrangaralegur ~~talur~~ snögl. Þér lugsið eins og lækni eða líkkistusmiður, [eða gæta á ólæni annara]."

~~Efti~~ Þetta gæymdi hann sleinum sínum enn vandlegar enn ~~áður~~ fyrr.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

42. — 1.

Hinn verðmæti steinn.

Einfeldningur einn í ~~Sung~~ Sung lét sýnis horn af Jen-steinunum, sem er auðsan úr Vin-ta, Hann ~~Vin-tau~~ og flutti þat heim með sér og varðveitti sem mikinn fjársjóð.

Fertamaðr frá Tsá ~~Chau~~ frétti ~~um~~ þetta og bað um at fá at sjá steinunn.

Eigandinn fastlati ~~lét~~ þá ~~á sig~~ sjá dagar ~~fáa~~ Hann hafði ~~Haddist~~ þá fyrst nær ~~kladdist~~ hann svörðinum ~~klæðum~~ fötum og ~~sló fór þar utan yfir~~ vit hafnar kápu, ~~til þess at sýna þá~~ þurfti hann ásti at sýna dýrgripinn.

Sjálfan gryssar ~~lagði~~ geymdi hann varinn innan í ~~sín~~ lín lóz af gulu silki. ~~og lagði hann svo í þetta~~ og setti hann svo í letur áskjur, ~~setti~~ og þar svo í aðrar letraskjur ~~þar utan yfir og svo~~ þar þrjú á. á. fr. V. ~~var~~ askjunar undanfar, hver utan yfir annan.

Þegar fertamaðurinn sá steinin, laut hann höfði, greiðo höndunum fyrir munninn og sagði hlæjandi:

„Hú ~~þetta~~ er ekki annað en ~~mín~~ sniðr!

Einkaljósmyndasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Utan um steininn hafði hann vafið tíu vöfum af gulu silki, en þar utan yfir komu tíu leðurösku, hver innan í annarri.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

41. – 1.

Skodfimi bogmannsins.

Þegar Hún (hinn frægi bogmaður) hélt á tannstönnum með annari hendi, en dró upp bogann með hinni, þá keppstust ísl fólkið í Ljóðh um að halda á skotspæninum fyrir hann. – En ef klaufi hefði átt að leika þetta eftir, þá hefði japnel istrik mótir hans hafa hlaupið í felur.

Þetta sýnir, að fólkið í Ljóðh dýrkaði fyllilega líkni Hún. En þegar irskir virtust óviss, þá þorir enginn narri að koma.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

41.—

Fá kunnátta í viðskiptalandafræði.

Innfaddur maður í Lú, var mjög góður skósmiður, en kona hans var aftur sérlega vel að sér í því að vefa hvítt silki.

Þegar það fréttist að hann væri að flytja til Ljóðs, varð eindver hann vitt því, að með þessu mundi hann gera sig óreiga. Þegar hann bað um náðari skýringu, fékk hann eftirfarandi svar

„Skór en hafðir á fótunum, en fólkið í Ljóðs gengur berfætt. Hvítt silki er notað í hadda, en þarna gengur fólkið berhöfðað. Svarið eða því þá að geta komið hjá ágnaðgæti, þar sem enginn markaður er fyrir framleiðslu þína?"

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Fjarlæg hjálp er engin hjálp.

Hertoginn Mú af Lú sendi burt nokkra ~~sunna~~ af sonum sínum ~~til~~ til að taka við opinberum embættum, suma í Tsin ~~Chin~~, en aðra í Tsú ~~Chú~~.

Til Yüch sendi-/ ~~frá Yüeh~~ efdir sundmanni til að bjarga drukknandi manni, sagði hú Tsin ~~Chin~~: „pjótir bráðan bana þess, sem björgunar þarf, hversu góður sundmaður sem sá er, sem sóttur er til björgunarinnar. Á svipaðan hátt er það þýðingarlaust að ætla sér að bera vatn úr sjónum til að slökkva eld langt inni í landi, enda þótt af nógu sé að taka. Fjarlægt vatn er gagnslaust í baráttu við nálægan eldsvoða. Tsú

Þó að Tsin ~~Chin~~ og Tsú ~~Chú~~ séu ágæt lönd, þá mun nábýlið við Tsú ~~Chú~~ gera óþægilega okkar öryggisgæzlu."

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

39.—1

Aldarböndin.

Einu sinni bjó ríkur maður í ríkinu Lung. ~~Eitt sinn Hús hans~~ Í mikluum ~~á~~ regni ~~hraparti nokkur~~ hrundu hluti af húsi hans. „Ef þessi skemmd er ekki lagfærð", sagði sonur hans, „er ég viss um, að hér verður stolið." Faðir nátgranna ~~bóa~~ hans ~~studdi þessa skoðun~~ var á sama máli.

~~Þessa sömu~~ Um nótina var meðvitundarlaus af eignum feitgamla stolið, eins og sonurinn hafði ~~grunað, áðstaðl~~. Efir þennan atburð fannst föðurnum mikið til um framsýni sonar síns, en hafði illan grun á nágrannanum!

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

maður hinna forru
dyggta sigrast – og ei er
feður aftur."

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

39. — 1.

Sit fertilegur segir

Tseng Tsü raddi vit Tsü Hsia og spurti:

„Af hverju erum ortnir svona feitur?"

„Af því at eg hef unnit sigur," var svarit.

„Vit hvat ástu?"

„Leyfitu mér at iðskeyra fetta fyri fer. Er eg kymtist heima. Vit at kymnast dyggtum okkar gamla formu leisara, okkar, urtu fer mer mjog hugstaðar, en sidar varð eg jafn. motum af lita mig um í landi og metorðum mitinans, vart eg jafn hrifin. Tessi frú sjónar mitt borðust í hug minum. Eg vart óroligur fiðlaf fri, hvernig tessari barnaðu mundi ljika fra og Vegna og fru megraðist eg. opreyggu um irslits tilvinn í tessari barnaðu, kagti eg at megratisk eg — En mi hepsar (ómt)

Ljósmyndasafnið á Borgarskjalasafni Reykjavíkur © Ljósmyndasafn Bjarna Benediktssonar

37.–1

Skjörmálamaturin

~~Ráðherrann~~ og Ferjumaturin.

Forsetisráðherrann í Liang-kaft lánaði ~~Þegar~~ Hweitzu ~~var flytt~~ sig á pangat, en á leiðinni fell hann ~~í Gulá~~ í ólgurnar, ~~þegar~~ hann var at fara yfir Gulá. Ferju maturinn bjargaði honum og spurði: „Hvert erðu at ~~fara~~ flýta í ~~sliknum flýti?~~ þér svona?"

„Liang-rikið er mín forsetisráðherralaust, og eg er at flýta mér pangat til at ~~sluppa~~ taka þat embætti at mér."

„Á O, svei! Þú hefur komið í vandræði í þessum litla báti, og án mín hefðir þú farið. Hvernig eðlir þú þá at vera mátur fyri svona ~~eigu~~ óbyrgta mikilli stáðu?"

~~Frowsy small (Chinese)~~

(Snú!

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar Borgarskjalasafn Reykjavíkur

~~Eg er á~~ „Sadd er þat, at ég er ekki jafnsnjall þér í at hæðleika árarnar ~~á skipsfjöl~~. En vit at skipuleggja mál þjóðarinnar og ~~at~~ vit halda vilasvaldinu, er þú eins og blindur hvolpur borit saman við mig.

38. 1.

Bistaðaskipti uglunnar.

„Hvert ætlar þú at fara?" spurði kornhanan uglunna.

„Eg ætla at flykkja í austur átt," var svarið.

„Hvers vegna?"

„Þorpshúarnir hafa andstyggð á vatnin í mér, svo ég er neyddur til at flykkja."

„Ej þat er ástæðan, svarði kornhanan, „þá er ekki annat fyri þig at gera en at skipta um vætt þú ~~annars~~ at annars mun fjölskyldan austurheimunum verla líka betur við þig en fyri nágrönnunum þínum."

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

D

Verðlikar auðmýkstarinnar.

~~Chang~~ Tsang Ts'ung opnaði ~~á sér~~ munninn [einsog til að sýna á sér tungunna] og spurði ~~Laotze~~ Lá-tsu.

"Er tungan enn þá ~~í mér~~ á sínum stað?"

"Já."

"En tennur ~~mínar~~ líka [~~við liti enn þá á~~ óskemmdar ~~við liti~~] enn þá?"

"Nei, þær eru farnar."

"~~Tungan~~ Mjúkleiki tungunnar verndar hana, en tennurnar eru eyðilagðar vegna harðrar sinnar — þannig gengur það."

~~Chang~~ Tsang Ts'ung lauk hóti til samþykkis.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Bls. 35 á bókinni

1. — 35.

Aldrei of seint at læra.

„Þó eg sé orðinn sjáandur, langar mig eina stund at læra, en eg óttast, at mi sé þat orðit of seint," ~~sagði~~ Tsiu Ping hertogi af ~~Chin~~ Chu. Svers vegna ætlir þú ekki að líkjast kertaljósinu?

~~„Líkt ljós vildu þú vera." svaraði~~

Shih Kwang.

„~~Er þat fjóna siðr at hæta Arabbara sínum.~~" „Á pjónninn að gera gys að húsbóndanum?"

„Hvernig dirfist ~~eg~~ slíks, sem ateins er ~~ytar~~ auðmjúkur pjónn ykkar? En at minum dómi er náinfyrsi í ósku eins og fyrsta geislar hækkandi sólar. Náinfyrsi á ~~á~~ fullorðins árum er eins og lítt skora ljós háðegissólarinnar, en náinfyrsi elli er arma minni á lítt kertaljós. — En hvort er betra lítt kertaljós eða algerk myrkur?"

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

vara, þá hef ég tæplega nóg til at selja ~~vit~~ mér þú at ríkta réð. ~~En segjum~~ En ef kjöttit er vont, þá er varla hægt at ~~gef~~ selja þat, jafnvel þó matur kjöti ýmis fríðindi. Prinsinn bjóðr ~~dóttur sina~~ at láta mikinn heimanfund fylgja dóttur sinni, ~~og~~ þat sýnir at hann hlýðir at vera ófríð."

Nokkru síðar sá vinur hans stúlkuna og reynduist hún at vera eins og slátraríinn hafði ástatt.

~~Oddur E. Sen.~~

~~Oddur E. Sen.~~

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

HÉS

~~Hyggindi slátrarans~~

~~Hyggni slátrarans.~~

Sérfelking slátrarans.

Þunsinn af ~~Chi~~ Tsú ~~bar~~ vildi gifta dóttur sina ~~Tú~~ Dú slátrara og bauð mikinn heimanmund með henni. Slátrarinn hafnaði þó boðinu og afsakaði sig með ~~mikin~~ heilsubresti.

„Er þú ósum þín ~~ytar~~ at gera þig ~~ytar~~ ánægðan með at lifa ~~og deyja af~~ ~~á einum á bitarhólu, sem lykkjar af ildsins kjöti~~ á löðdillri bit?[2] Hvernig dettur þér í hug at hafna slíku boði?" spurði einn af vinum ~~einur~~ hans.

„Af þvi at sú konan er ljót."

„Hvernig geturðu vitat þat?[1]"

„Af reynslu minni sem slátrari."

„Hvernig þá?"

„Segjum svo at kjötið mitt sé góð

1) Í Kina var þat til skammrs tima algengast (og er enn) at kjötmatfrú sjáist ekki fyrsta á brúðkaupsdaginn.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Fyrir longu. ~~Sitan~~.

Eitt sinn, er ~~þegar~~ C. Flonfusius var á gangi í skógum í Shao Yuan, rakst hann á konu, sem gréd sárum beisklega. Hann bad þrjá menn af lærisveinum sínum at athuga málit. III Hingat bls. 123.

„Hvi gradur þú svo sárt," spurti lærisveinnin konuna.

~~„Þegar ég var ítan~~ „Ætan, þegar ég var at safna eldsmeiti, vant ég fyrir því óhappi at týna hjá prjónum mínum, og þess vegna grét ég."

~~„Er þat alvara yðar~~ „Eigut þér nit, at þat, at tapa einum hjá prjóni ~~verki svo mikla~~ sé svo mikit sorgarefni?"

„Eigi svo at skilja, at ég sjái eftir hjá prjónum ~~hálfum~~ nú af fyrir sig, en ég get ekki gleymt honum vegna gamalla endurminninga, sem þit hann svo lengdar."

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

32 – 1

Gagnkvæm hjálp.

~~Gosnuð kinverskt dýrafræði.~~

Kolum, sem lifir í Austur-Asíu, synti japan í fylgd með ammáti skylda sögunni. Þessir fuar legundir treysta hvor á gróðgeymni annarar, því at þar komast eldri leiðar sinnar, hvor úti af fyrir sig.

Í norðurheimsins er dýrategund, sem nefnd er ljú. Hún lifir í flokkum og dýrin hjálpa hvort öðru ~~at til at finna fr- vit at leita fæðunnar vit~~ at fortæst haldur og leita fæðunnar. Annars mundu þau svelta.

Í suðurheimsins er fugl sem er nefndur Chien. Hann flýgur oftt ~~í fylgd~~ með maka sínum, því at öðru vísi ~~getur hann bæði vert at hefja sig til flugs.~~ getur hann varla svo mikit sem hafit sig til flugs.

Í vestrheimsins er dýr, sem nefnd er ísl. ilk. Framfætur þess líkjast eru líkir og á roðdu, en aftur-fætur líkir og á kanínu. Þegar þat ~~finnur gras~~ nær í gras, þá lætur þat ~~fæt~~ munnfylli sína og gefur

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Tsyng Tsjung tsý sý [32]

~~Chüung Chüung chü hsü~~ (sem er goðsögulegt dýr í líkingu við hest). Þeðta er þó ekki vegna þess, að hinu þrinefnda dýri þyki vænt um hið síðarnefnda, heldur af því, að það ber traust til þess.

Þannig er sagt, að þegar eitt ljós stýtur að áhrifum annars ljós, þá geti geislar beggja náð alla upp til himnanna. – Og sjálfa myrkrið fegrast og bætist, ef ljósið sendir geisla sína inn í það.

Og svæir blindingjar, sem hjálpa hvor öðrum ~~eða~~ að komast leiðar sinnar, geta firrt hvor annan margri hætta.

Svona er mátturr samhjálparinnar óseigjanlega mikill.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

1. — 33.

~~Tvírætt bending.~~

Ranglæ bending.

Í byggð minni var ung kona, sem átti ~~eldri dóttur~~ roskna konu sérlat frumætar vini. Eitt sinn var þessi unga kona ~~sólund~~ grunuð um at hafa stolit kjöti.

Þegar ~~dagur~~ tengdamóðir hennar rak hana í burtu fyri þetta, fór hún til vinkonu sinnar. „Hví skyldir þú vera at yfirgefa heimili þitt?" sagði vinkonan. „Ég skal í reyna at fá tengdamóður þína til at taka þig heim aftur."

Síðan fór ~~fo~~ gamla konan ~~til~~ til heimilis skilkunnar með strávöndul, ~~og~~ bað ~~um~~ þar um eld og sagði: „Hundarnir okkar eru at rífast ítaf kjötbita, svo ég bit um eld til at skilja þá."

Tengdamóðirin skildi sneiðina, tók aftur fyrri ákvörðun sína, og ~~tók~~ fekk unga konuna til at koma heim aftur.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

2 – 33.

Gamla konan hafði ekki orð á sér fyrir matar eða vil eða málsku. Það var ~~holdur ekki beinasta leitinn~~ Það, að biðja um eld til at ~~skilja~~ skveikja í staðinn, virðist ekki ~~hjeppa~~ vera beinasta leiðin til at koma konunni í sátt. Samt sem áður geta góðar bendingar bint yfir mikla þögulu valdi alveg eins og viss ~~reynsla~~ adult gedat opnat augu manna fyrir samhengi ~~útburtarana~~ ynsta útburða.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Fyndni og gamansemi.

Þótt allur almenningur eigi við erfið kjör að búa, er hann jafnan glaður og ~~brosandi~~ hýrlegur, og á andlitin virðist vera ritað, að hinnsekt sjé að lifa. Hann möglar ekki gegn örlögunum. Hann er lagin á að snúa hversdagslegustu atvikum upp í gleði og gaman. ~~draga alla gleði og kýmni, sem nægt er, úr úr hversdagslegustu atvikum~~. Hjér eru nokkur dæmi um fyndni eða gamansemi, tekin úr „Sjá Lin Giong Tsí" eða „Skógur gamansagna.":

Keisari nokkur veiktist einn sinni ~~alvarlega~~ hastarlega. Allir hirðlæknarnir gerðu ítrekaðar, ~~en árangurslausar~~ tilraunir til að lækna hann, ~~en honum~~ en það bar engan árangur og hann fór stöðugt versnandi. Af lokum ~~stakk~~ brauð einn ráðherranna upp á því, að óhjákvæmilegt mundi vera að ~~ná í~~ leita til bezta læknis landsins. Allir í höllinni voru á eitt sáttir um ~~það~~ þetta, en nú var vandi að vita, hvernig ætti að þekkja hann frá öðrum. Ráðherranum datt heillaráð í hug. Hann kvað ekki þurfa annað en ~~að~~ ná í skyggnan mann,

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

því að þá ~~vari undir eins hægt~~ mætti þegar að ganga úr skugga um, hve góður læknirinn væri, ~~því að dugnaður læknis-ins~~ þar sem lágeti hans mætti sjá á því, hve margir andar voru á sveimi í kringum hann. Kúnverjar trúa því, að andi látins manns fylgi ávallt þeim, sem á einhvern ~~þátt~~ hafi verið ~~viðnir~~ ~~att~~ ~~a~~ viðr dauða hans.] Eftir langa og erfiða leit fannst loks læknir, sem ekki hafði nema þrjár vofur, er fylgdu honum ~~sjer aðangandi~~. Erindrekarnir urðu þá sjer numdir af fögnuði, að hafa nú loks fundið ~~hinn~~ rjetta mann, því að í samanburði við hina, var hann ár efa ~~sá~~ hinn hæfasti. Vár/ Umsvifalaust ~~var~~ farið með hann til hallarinnar. Þegar þangað kom, var hann kyntur fyrir æðsta ráðherranum, sem spurði, hve lengi hann hefði verið læknir. „Aðeins í þrjá daga", ~~var hið óvænta svar~~ svaraði erindrekinn.

Gortari, sem hafði gaman af tafli, ~~tefldi~~ þrjú töfl við vin sinn. Daginn eftir var hann spurður, hvernig þau hefði gengið. „Við teflduum þrjú töfl", sagði hann. „Jeg tapaði því fyrsta, vinur minn vann annað og hið þriðja

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

reyndi þeg eftir bezta getu að vinna, en tókst það ekki."

Hershöfðingi einn var í miklum vanda staddur. Þegar mest lá á, bað hann ~~til~~ hergudinn ~~um yfirnáttúrlega hjálp~~ ásjár. Hann hafði ekki fyrr lokið bæn sinni, en guðdómleg vera birtist, og rak óvinina á flótta. Eftir þessa skyndilega sigur, var hershöfðingjanum ~~yfir-~~ ~~bugaðum~~ gagnstæðum af þakklæti til guðsins, og lét það óspart í ljós. „Ég er ekki hergudinn," sagði guðinn, „ávarpaði mig sem guð skógarmarksins ~~guðinn~~. „Af hverju ~~hjálpaðirðu~~ liðsinntir þú mér þá?" ~~hjálpaðir mér þá?~~ spurði ~~hann~~ undrandi hershöfðingi. „Vegna þess, að þegar þú varst að ofa þig við að skjóta í mark, hittirðu mig aldrei", ~~var svarið~~ svaraði guð skógarmarksins.

Maður einn kom í heimsókn til vinar sins. Hann beiðir konu sína að bíða til te handa gestinum. Hún setti upp Ketilinn, en fann engin teblöð í húsinu. Hún sendi vinnukonuna til að kaupa þau. Það sauð ~~og bullaði~~ bullaði og bullaði á Katlinum, en ekki kom stúlkan. Húsfreyjan beið og beið, en samt þá hún

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

ekki til stúlkunnar. Þar er orðið var framorðið, fór konan til manns síns og sagði: „Fyrst við getum ekki búið til te, og vatnið hefir soðið svona lengi, gæturðu þá ekki boðið gestinum bað í staðinn?"

Tveir menn komu í tekúis eftir hádegi. Þeir röbbuðu yfir teinu tímunum saman, þangað til allir voru farnir. En sátu þeir hinir rólegustu. Húsráðandi var orðinn ópolinmóður, svo að hann gekk til þeirra, og vakti athygli þeirra á ~~þvó~~ þungum reikningum, í von um, að þeir myndu þá flýta sjer heim ~~[illegible]~~. Menirnir svöruðu húsráðanda til undrunar. „Ef hann fer að rigna, þá er best, að við bíðum, þangað til stytti upp aftur". Þeir sátu áfram. Það rigndi og stytti upp aftur, og enn voru þeir hinir rólegustu. Húsráðandi varð enn ópolinmóðari, og vissi ekki, hvernig hann ætti að koma þeim í burtu, án þess að styggja þá. Svo minti hann þá á það með mestu kurteisi, að nú væri stytt upp, og göturnar ekki blautar. Hann furðaði á svarinu, sem hann fjekk. „Ó", sögðu

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

þeir, „fyrst veðrið er svona gott, hvað liggur þá á? ~~Við tökum það bara með rólni. þannig~~ Okkur liggur ekkert á. Svo sátu þessir þrír viðskiptavinir fram eftir öllu kvöldi. Að lokum ~~varð~~ sagt í húsráðanda ~~alveg ávur~~, og hugsaði hann nýtt bragð ~~upp nýja aftur~~. Hann gengur til þeirra einu sinni enn, brosandi út undir eyru, og segir með mestu kurteisi: „Herrar mínir, fyrst það er orðið svona framorðið, má ~~þ~~ég ekki biðja ykkur að sýna lítillæti og borða kvöldverð með mér. Ég hefi ekkert sjérstakt að bjóða ykkur, en ~~Þ~~ég get matreitt tvo ágæta fugla handa ykkur." „Við tökum því með mestu þökkum", svöruðu þeir. „En ~~hvada~~ hverskonar fugla ertu að hugsa um að matreiða handa okkur?" Húsráðandi beiddi þá að líta út um gluggann. Hann benti á tvo fugla, er húktu á trjé einu skammt ~~þar~~ frá, og sagði: „þetta eru fuglarnir, sem ~~þ~~ég ætla að matreiða handa ykkur." „Það er okkur sjérstök ánægja að borða þá til kvöldverðar, en hvernig ætlarðu að ná í þá af trjátoppnum?" „Ó," sagði húsráðandi, „það er einfaltmál. Sjáið þið ekki,

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur